67de Jaargang — Nr 44. Zaterdag 5 Novembe

ABONNEMENT :
Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.
Telefoon 12
Postcheks rekening n° 38923.
15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGING
Voor de aankondigingen provinciën Limburg en L men zich uitsluitend tot Havas, 13, Boulevard Ad BRUSSEL ; 8, Place de PARIJS en 6, Bream's LONDEN. E.C. 4.

TAAL PROGRAMMA
VAN HET
VLAAMSCH VERBOND

Minimum-Program.

A) De vervlaamsching van het onderwijs voor het vlaamsche volk in al zijne takken en graden.

B) De vervlaamsching in *Vlaanderen* van het gerecht en van alle openbare besturen.

C) De indeeling van onze weermacht in Vlaamsche en Waalsche eenheden, resp. met het Nederlandsch en het Fransch als taal van opleiding en aanvoering.

D) De herinrichting van de Centrale besturen, zoodoende dat de aangelegenheden, welke het Vlaamsche gedeelte van het land betreffen rechtstreeks in het Nederlandsch, deze van het Waalsch gedeelte rechtstreeks in het Fransch worden behandeld.

TAAL PROGRAMMA
VAN DE
KATHOLIEKE UNIE

Vrijheid der Talen.

A) Een grondig Vlaamsch onderwijs in alle graden (lager, middelbaar en hooger onderwijs). — Vrijheid van den huisvader voor de opvoeding zijner kinderen. — Alle gemak voor het aanleeren der tweede landstaal.

B) Voor het gerecht en in het bestuur heeft ieder Belg het recht de taal te gebruiken die hij wil.

C) In het leger een en dezelfde aanvoeringstaal volgens de bestaande bevelen — maar ieder moet gedrild worden in de taal die hij verkiest.

D) Het centraalbestuur, voor zooverre het niet in betrekking is met het publiek mag de taal gebruiken die het meest beantwoordt aan de intresten van het Vaderland ; eens in betrekking met het publiek moet het tweetalig zijn.

Oordeelt KIEZERS waar gij de Taal-Vrijheid vindt.

Wetgevende Kiezingen
van 20 November 1921.
Lijst der Katholieke Partij
van het Arrondissement Hasselt.

Nadat de Standsorganisatie, het Vlaamsch Verbond en andere flamingantische instellingen alle overeenkomst onmogelijk maakten, was de Katholieke Partij verplicht alleen hare kandidatenlijst op te stellen en aan alle weldenkende kiezers aan te bieden, om hun de gelegenheid te geven hunne stem te schenken aan mannen die de ware verdedigers zijn der *Godsdienstige, Volksgezinde en Vaderlandslievende* gevoelens der bevolking.

Katholieke lijst voor de Kamer

1. DEMAL Leon, advokaat, provinciaal raadslid, St-Truiden.
2. WARNANTS Zacharie, notaris, burgemeester Herck-de-Stad.
3. LAPÈRE, Groot oorlogsverminkte, gemeenteraadslid, Léopoldsburg.

Plaatsvervangers :

1. PONET Guillaume, nijveraar, Hasselt.
2. BORMANS Oscar, Burgemeester, landbouwer, Aelst.
3 FINEAU-GOYENS Victor, notaris en Burgemeester, Montenaeken.

Katholieke lijst voor het Senaat

1. Graaf Ed. DE MEEUS Burgemeester te Kerckom.
2. Emile VROONEN, eigenaar, «Kiewit», Hasselt.
3. Baron Adalbert DE ROSEN, eigenaar te Bilzen.

Plaatsvervangers :

1. Baron Adalbert DE ROSEN.
2. GILOT, gepensioneerd majoor, Gingelom.
3 WILLEMS Albert, advokaat, provinciaal raadslid, oud-schepen der stad Hasselt.

PROGRAMMA
DER KATHOLIEKE KANDIDATEN

Da bovengenoemde Katholieke kandidaten hebben besloten het volgend programma te verdedigen :

I Verdediging der vrijheden, noodzakelijk om het behoud en de ontwikkeling van het Katholiek Geloof — maar verdraagzaamheid en eerbied voor eenieders rechtzinnige overtuiging.

II a) Verdediging der Eenheid van het Belgische Vaderland, overal waar het gevaar loopt. Verdediging van het Koningdom.

b) Behoud van Eenheid en kracht in het leger, zoodoende dat het ons verdedigen kan tegen den buitenlandschen vijand en steeds de steun van de Regeering weze.

III. Verdediging der rechtmatige eischen der Oud Strijders oorlogsverminkten, weggevoerden, enz.

IV Vrijheid der talen.

A) Een grondig Vlaamsch onderwijs in alle graden (lager, middelbaar en hooger onderwijs). Vrijheid van den huisvader in de keuze der taal als hem op redelijke wijze voldoening kan gegeven worden. Alle gemak voor het aanleeren der tweede landstaal.

B) Voor het gerecht en in het bestuur heeft ieder Belg het recht de taal te gebruiken die hij wil.

C) In het leger een en dezelfde aanvoeringstaal volgens de bestaande bevelen. Maar ieder soldaat moet gedrild worden in zijne taal. Gewestelijke infeeling voor zoover het hooger belang van het leger dit toelaat.

V) Vermindering van dienstijd in 't leger, voor zoover zulks geen schade brengt aan de noodige kracht van het leger.

VI. Verdediging van het stamrecht der vrouwen voor de provinciale en wetgevende kiezingen.

VII. Verdediging van de belangen der werklieden :

A) Bouwen van gezonde en goedkoope woningen, om den woningnood te keer te gaan.

B) Wet op de sociale verzekeringen en bekomen van rechtvaardige pensioenen.

C) Vrijwaring der persoonlijke en sprakkale vrijheid der werklieden.

D) Waarborgen voor den zedelijken toestand der werklieden.

VIII. Strijd tegen de levensduurte. Bescherming der kleine burgerij, der talrijke huisgezinnen. Vrijheid van den handel. Spaarzaamheid in alle Staatsdiensten.

IX. Verdediging der landbouwers en bevordering van den landbouw. Verwerping van alle uitzonderingsmaatregels tegen hen Gelijkheid van lasten en rechten met alle andere burgers. Herziening der wetten en gebruiken op de landelijke huurkontrakten.

X. Bescherming der kleine burgers, neringdoeners, stielmannen, herbergiers, enz. Herziening der onrechtvaardige wet op het alkoholverbruik.

XI Uitvoering van het vredesverdrag met Duitschland ; herstellen door Duitschland en betaling van al de oorlogschade.

XII Strijd tegen het socialismus, het bolchevisme en het activisme, welk ons land naar den afgrond leiden.

In een woord wij willen de verzoenerlijking van een **Katholiek Volksgezind** en **Vaderlandsch** programma ! Dit programma heeft altijd de krachten de sterkte gegeven aan de katholieke partij en heeft haar sedert 1884 in alle politieke strijden doen zegevieren !

Aan dit programma zullen wij getrouw blijven.

—o—

Burgers, werklieden, landbouwers, wilt gij dat uwe kinderen in de lagere scholen ook **FRANSCH LEEREN** stemt dan voor de Heeren : **Demal, Warnants, Lapère, Ponet Bormans, Fineau, de Meeus, Vroonen, Gilot, Willems.**

Mr Emile Vroonen.

Met genoegen zien wij op de lijst van den Senaat, mijnheer Emile Vroonen den oud strijder der Katholieke Partij.

Tongeren, de Kempen en de Maasvallei verheugen zich ten zeerste den Heer Emile Vroonen weer te kunnen begroeten, en de kiezers dier streken zijn ten uiterste verheugd den ouden Katholiek hunne stem te kunnen verleenen.

Zij herinneren zich allen nog met dankbaarheid de talrijke diensten die Mr Emile Vroonen hen allen bewezen heeft.

Eens te meer bewijst Mr Emile Vroonen, dat daar waar den goeden strijd moet gestreden worden voor het welzijn van GODSDIENST, VADERLAND EN VORST, hij steeds gereed is in de bres te springen.

Allen begroeten zijn naam met geestdrift. — Overal hoort men zeggen : Emile Vroonen is kandidaat wij stemmen voor die lijst.

Standen en Politiek.

In verschillende kiesdistricten gebruikt de katholieke partij, voor een zoogenaamde standvertegenwoordiging, de bestande beroepsorganisaties als een middel in de verkiezing. Een zeer lichtvaardige handelwijze. Op het groot belang der vragen die hier in het spel zijn, toont het wel de moeite wat dieper hierop in te gaan.

De *Katholieke sociale standenorganisaties* en de *politieke stands vertegenwoordiging* moeten scherp onderscheiden worden. De eerste wordt in de actie der *Christelijke democratie* ingericht onder de leiding der *Kerk*, de tweede wordt ingericht door den *Staat*, als deel van het staatsbestuur. De eerste heeft de oplossing der *sociale* vragen, en op de eerste plaats zijn dat *godsdienstig zedelijke* vragen (volgens de Paus en de Bisschoppen), naar de alleen of altijdbaar waar gegevens der Katholieke leer. De tweede heeft aan de verschillende *sociaal-economische* belangen der Natie een gelijkmatig recht van meespreken, of althans beslissing, te geven in het landsbestuur, vooral in de wetgeving. De eerste, de christelijke democratie, *mag zich*, volgens Paus en Bisschoppen, *niet met politiek bemoeien*, omdat zij handelt volgens noodzakelijke regelen der katholieke leer die ieder katholiek moet aanvaarden, en omdat de politiek een zelfstandig aardsch terrein van den Staat is, waar plaats is voor vele vrije, niet noodzakelijke regelen, waarover de katholieken onderling verdeeld kunnen zijn. De eerste ook bestaat reeds, voor een groot deel van het mogelijke, op dit oogenblik in ons vaderland. De tweede *bestaat heelemaal* niet.

De vertegenwoordiging in ons land bestaat nog altijd uit *individueel* stemgerechtigde Igevaardigden, die *elk het geheele land en al zijn* belangen hebben te vertegenwoordigen, zij worden alleen districtsgewijze *gekozen*. Maar hun plicht van vertegenwoordiger wordt daar niet door beinvloed. Zóó wil het de constitutie.

Welke zijn nu de gevolgen van het ontijdig toepassen eener zoogenaamde standsvertegenwoordiging in de verkiezingen, een louter electoraal middel om eerzuchtigen op het Tweede Kamer kussen te houden of te brengen ?

Omdat het land geen *verkiezing* door standen kent, hebben verschillende katholieke candidaten hun toevlucht genomen tot de *sociale* organisaties. Zoo werden deze, gelijk weleer het Vlaamsch Verbond, in de politiek gehaald. Dat moet verkeerd afloopen, want niets geheut ongestraft in de katholieke actie, wat gebeurt tegen de richtingen van het kerkelijk *ambt*, zoowel de *Christelijke democratie* als de katholieke *partij* zullen er zwaar onder lijden.

Nog een voornaam gevolg, komiek, als de aangelegenheid niet zoo ernstig was. Alweer omdat de politieke standsvertegenwoordiging niet bestaat, is het getal gekozenen op iedere lijst onzeker. Zoo schuift in ons district alleen de kars voor twee katholieken zeker te zijn. Maar *onze verschillende* standelangen behoeven veel meer vertegenwoordigers ; veel meer dan het getal van alle afgevaardigden van Tongeren-Maeseyck bedraagt. De maatschappijleer kent toch reeds vijf *verschillende* waardeschappers, volgens welke onze economische staat wordt bepaald : nml *ontginning, nijverheid, handel, verkeer en vrije beroepen*. In de *vier eerste* kent zij verder alvast *drie* groote verdeelingen van belangen, nml : *groot bedrijf, klein bedrijf en arbeid*. Dat zijn nog maar hoofdonderscheidingen, want hier alleen reeds in de ontginning hebben het *mijnbedrijf*, de *landen boschbouw*, de *visscherij* schwel verschillende, dikwijls tegenstrijdige belangen. In ieder geval zien wij volgens de eerste groote overdwarsverdeeling reeds *dertien verschillende* belangengroepen in aanmerking komen voor vertegenwoordiging. Daar nu de meeste candidaten hetzij uit ijver voor hun plicht, hetzij om de eer of de twaalf duizend franken, of om wat dan ook, gaarne zeker worden gekozen, hen't ieder lummer er zeer aan, zoo mogelijk vooraan op de lijst te staan.

Hoe zullen nu dertien of ook maar vier standen hun vertegenwoordigers vinden, wanneer er maar twee, drie gekozen worden ? De stand voor wien zich de candidaat met het meeste verkiezingsbeleid of de meeste verkiezingsenergie opwerpt, heeft de beste kansen. Dat is de meest acute *klassenstrijd* op de *verkiezingslijst* der katholieke partij ! Prachtig resultaat !

Er zijn nog meer ernstige gevolgen. Maar voorlopig genoeg.

Hoe is onzes inziens maar te hopen voor de katholieke actie en voor de partij, dat de kiezers nog bijtijds hen blijken met die vodderij niets te doen te willen hebben.

Zegt nu eens Werklieden ?

De socialisten hebben altijd gezeggen : Kiest voor ons ! dan zult gij hoge loonen bekomen ! dan zullen wij de belasting op het inkomen stemmen ! dan zullen wij de werkuren verminderen ! dan zullen wij den rijkdom verminderen en hem daarvan laten deelen.

Nu zijn de socialisten aan het bestuur des landsvoorst drie jaren.

Zij hebben nu reeds op dat zij hun programma hebben uitgevoerd, dat zij alles gedaan hebben wat mogelijk was in uw voordeel.

Nu blijkt ze het algemeen stemrecht zelfs op 21 jaar, waarvan men u geuden bergen beloofde ?

Zegt nu eens, wat hebt gij er bij gewonnen ?

Het leven is zoo duur, dat gij met uw hooge loonen nog minder hebt dan vroeger.

Het werk vermindert, het getal werkloozen vermindert met den dag, en om u van de zwartste armoe te redden, heeft men den dop moeten terug invoeren.

Niemand durft nog bouwen, omdat de huishuren geenen interest meer kunnen ophrengen.

De woningnood blijft duren ! De misnoegdheid neemt met den dag toe !

De gezagvoerders, de landbouwers, de mannen der verbeterings-scholen die hebben verbetering bekomen.

De Staatsbeliehenden werden met 50,000 vermeerderd om politieke creaturen te kunnen plaatsen.

De onkosten van de staatsdiensten zijn meer dan 6 maal verhoogd, en de schuld van België is gekommen van 5 tot 36 miljard.

Maar gij werkman, gij bediende, hebt gij het nu beter ?

Neen ! o neen !

Dit armoede vermeerdert met den dag ; de nood dringt binnen bij bedienden, burgers en werklieden, iedereen klaagt, iedereen is vol angst ; want men voelt dat die toestand zoo niet meer lang duren kan.

Hebt gij durven denken, dat op twee jaar tijds, de socialisten het land zoover zouden gebracht hebben ?

Vele oogen zijn reeds opengegaan en overgroot is het getal kiezers dat hun verklaart : De socialisten moeten weg !

Algemeen was de vreugde in het land toen men op Woensdag 21 Oktober vernam : De Socialistische Ministers zijn afgetreden !

Maar veel grooter zal de vreugde zijn, als de kiezingen van 20 November aanstaande bewijzen zullen dat de socialisten eene ferme daverving zullen krijgen in het land.

Het moet gedaan zijn met de roode tirannie ! met de roode geldverbrasing en schuldmaking ! die lei ten moeten tot uithongering van 't volk en tot ondergang van het land.

KATHOLIEKE UNIE
VAN HET ARRONDISSEMENT
TONGEREN - MAESEYCK

De afgevaardigden der Katholieke Unie van het arrondissement Tongeren-Maeseyck, hebben besloten eene lijst bij de aanstaande wetgevende kiezingen aan te bieden.

Alle standen zullen er op vertegenwoordigd zijn.

Kiezers ten strijde voor :

God

Vaderland

Vrijheid

en Taal.

Gemengde berichten

Kind doet een varken verslonden.

Ter wille van enkele appelen

Uit Limagne wordt een schrikkelijk ongeluk gemeld. Een Voor die plaats had een jong kerelsje verrast die herfst was met afgevallen appelen in zijn boomgaard op te rapen. Hij paste hem bij den kraag en sloot hem op in een varkensstal in gezelschap van een zeug. Hij bleef dicht voor de hartverscheurende kreten van het kind. Maar eenige uren later, toen hij de vrijheid aan den jongen gevangene wilde teruggeven, vertoonde zich een vreeselijk schouwspel aan zijne oogen : de zeug verslond het lijk van het arme kind !

Dadelijk, die logna gesucht is door de bevolking, weer aangehouden en opgesloten.

Een ongelukkige reis om de Wereld.

Zeven moeilijkheden te lijden !

Een Genevesch wereldreiziger, Maxime Leuret heeft de reis om de wereld te voet afgelegd. Vertrokken op 1 Januari 1917 kwam hij verleden week te Genève aan. Hij verliet Zwitserland in gezelschap van twee landgenoten, Hartmann en Purtmann, die een verschillenden wegwijzer volgden.

Hartmann stierf aan de gele koorts in Peru en Purtmann gal het op te Valparaiso. Leuret hoopte een prijs van 50.000 fr. te winnen maar kwam echter zeven maand te laat aan.

Er blijft hem niets anders over dan, door het uitgeven van het verhaal van zijn reis en het houden van lezingen, eenige winst te verwezenlijken.

Laat ze b

Te Lodelinsart hebben de s glasblazerij opgerericht. En ze m Van 1 Augustus 1919 tot 30 Juni die ondernemingen een zuivere win linen 636 duizend frank. Het bedroeg de winst 1 milioen 142 Daar nu het maatschappelijk k 1 milioen bedraagt, boekte die r mirig op twee jaar tijds 383 % w

Laat ze binnen komen zeggen welke die winst te deelen krijgen.

Maar ziet ! nu is er geen enkele in de socialistische gazetten sta dat 383 % woekerwinst is, door listen gezakt ten nadeele van de Als een andere onderneming maakt, dan bedrijft ze zonde tege ving ; maar als zekere roode l opstrijken, ja, ziet ! dan moge meê varen !

En zoo trekken de socialisten h stoppen.

Gelukkig zijn er nog menschen derveeren : hadden de roode fabr Lodelinsart zich met een fatsc tevreden gesteld, dan hadden z brengsels aan goedkoope prijz kunnen brengen, zuiver voordeel bruiker ; maar nog, door concu te stellen, hadden zij de andere picht insgelijks aan lagere prijze zoodat de algemeenheid der bevol bij geprofiteerd, wat de lasten leven in zekere mate hadde verlic

Maar neen, zoo verstaan de s niet : alle andere kapitalisten zijn roode kapitalisten kunnen 't maa leve de dure tijd !

De belasting van

Het ministerie van Geldwezen gende mede :

Voor de inning der overdracht wet van 28 Augustus 1921 dez lee als die van 1913 op de taks er

De handelaar-verkoper zal ov beschikken waarvan hij het hove op de rekening voor den handelaa vastleven en het onderste gede faktuurboek, naast de kopie of van bedoelde rekening.

De wet legt op een boek voor ko en een voor verkooprekeningen t kleinhandel is daarvan ontslage van de taks. Evenwel is de kleinh plicht zijn kooprekeningen te moet hij, indien hij soms rekenin die aan de taks onderhevig zijn, gedeelte van het plakzegel in boek plakken.

Wie de faktuurboeken of an weigert te onderwerpen aan den f met 50—500 fr. beboet.

Wie zijn faktuurboek niet num feert, wordt met 10 fr. beboet ; 5 straf per faktuur die niet, of niet schreven of ontleed wordt in het

Ac

De wettelijke achterendag is heet schoon. Maar in de practij mogelijkheden op moeilijkheden, den de werklieden de eerste sla zijn.

Ook ondervindt het toepassen zooveel tegenstand vanwege de vanwege de patroons.

Toen de druksers voor een paa bezoek bracht aan de verwoes drukte een aanneemer van herste de vrees uit dat een groot ged werkvolk hem in den stek zou l Frankrijk gaan werken, waar mee nen was, daar zij ernst met gebonden den beperkten arbeidsduur.

Dat de vrees van den aanneme grond was, blijkt uit den maatreg door den socialistischen senator hoogen-commissaris voor de verw Coppieters dan, heeft toeges de herstellingswerken negen uren geerbied.

En zoo komt het dat een social krenk geeft aan de wet, die de s ten onrechte — als de vrucht va hun werk opzichend !

— 't Is waar. Doch Raas is n Daarbij de tegenwoordigheid de van Schoorisse verdubbelt zijne k zal wel gaan.

— Ik hoop het ook, sprak een

— Hoort, wedervoer de tweede hard betwist worden. Men zal zich lang in Oudenaarde geheugen.

Op deezen stond kloaken de bum

Het verward gerucht dat boven were zweefde verstiert eerst in ee haar gemompel weldra gevolgd doodsche stilte. Beide kampers voor den gratelijken troon. Behem hunne paarden steigeren, groetten eerst den edelen vorst en zijne gad gansche gezelschap en gingen zich lus, tegenover elkander, aan de u baan plaatsten.

Alle oogen brandend van verlan op de twee jeugdige krijgers ge een woord, niet een nicht werd g

Daar schalt het sein. Als twee vliegen Raas en Lambrecht elka lijf. De grond davert onder de slagen hunner rossen. Uiteindelijk staat op staal Kraisend spelten de stukken op het zware borstharnas

Noch Raas noch Lambrecht, gaa wankelt eenen stond in de zadel, onbeslist.

Eene daveren de toejuiching heerlijken stormloop. Niemand k ne bewondering uitdrukken. De ders uiten hun top hunne verbazing hendigheid en de kracht der twee sche edelheden.

Graaf Boudewijn, verheugd ove ten hj zal, door zijne ridders ver zijn oog aanmoedigend op de rusten. Doch weinig latten deze o ke hulde. 't Is in het oog van G oj de bloeming van hunnen held kan Godelieve houdt den blik ter en schijnt ongevoelig aan al wat

---

MENGELWERK VAN « *DE POSTRIJDER* »

— 7 —

LAMBRECHT VAN LOO

(Vervolg).

Voor de stelling lag de renbaan. Verder verdrongen zich poorters en laten om het edel spel te aanschouwen. Eenige pijkeliers hielden de menigte op goeden afstand.

Elk sprak natuurlijk van den vermoedelijken overwinnaar. Zonals altijd waren de gevoelens zeer verschillend.

— Mijn vader zegde mij, sprak tot twee harer gezellinnen eene jonge bevallige jonkvrouw, die aan den naam van Clotildis van Oud-Mooreghem beantwoordde, dat de heer van Maudy, gindsche jonge Henegouwsche ridder, in den laatsten tornooi door den Koning van Frankrijk te Compègne gegeven, zich zoo bijzonder heeft onderscheiden. Hij mocht wel de overwinning behalen.

— Ik denk niet dat hij het zal volhouden tegen den heer van Falkenstein, meende Judith van Tieghem, dien reusachtigen Duitschen ridder. De heer van Falkenstein is om zijne macht en behendigheid wijd en zijd vermaard. Reeds menigen prijs heeft hij gewonnen, op steekspelen in het Lotharingsche.

— Men spreekt ook nog van Raas van Gaverre, waagde het vreesachtig Clara van Kerckhove.

— Raas van Gavere ! spotte Judith bitsig. Waarlijk dat zou hem wel te pas komen. Misschien deed hij zoo het vuur der liefde wat fel ler in het hart zijner toekomende branden. Ziet eens hoe droevig zij daar zit, de oogen ter neder geslagen. Zou de hoovaarige jonkvrouw van Schoorisse misschien den erfgenaam van het huis van Gavere nog onder hare waarde schatten?

De blikken der drie edelvrouwen wendden zich naar het midden der stelling. Godelieve zat daar niet ver van den gratelijken troon, bij eenige vrienden haars vaders. De maagd scheen weinig opgeruimd. Een jeugdige ridder was druk met haar bezig ; die ridder was Raas van Gavere. Doch wat de jongeling ook zegde of deed, Godelieve antwoordde weinig en een bittere glimlach verwrong haren mond.

— Ziet eens hoe zij daar zit te treuren, vervolgde de nijdige Judith. Hoe kon de minzame Raas zich door zulk eene nimt laten bekoren ! Ware ik de heer van Gavere, ik gaf mij zooveel moeite niet om eenen lonk harer oogen. Zulk een schoone ridder verwierf elders meer genegenheiden meer liefde.

Nog meer andere jonkvrouwen en ridders lieten de drie meisjes eens op hunne tong rijden ! Een oogenblik nochtans, o wonder ! scheen de stof hunner vriendelijke beoordeelingen uitgeput. Zij zwegen, en nieuwsgierig dwaalden hunne oogen rond om wat te ontdekken, dat het vijtigste, maar bij lange noch het zoetste, noch het teederste orgaan der vrouw, eenig werk mocht leveren.

— Ziet eens, zegde eenskaps Clara van Kerckhove, den vinger naar den overkant der renbaan uitstekende. Welke mag toch de geheimzinnige ridder zijn, die ginder op zijne speer geleund, het hoofd gestadig naar hier houdt gewend ?

Haastig draaiden Judith en Clotildis het hoofd in de aangewezen richting. Ja, ginder stond een ridder in pikdonker harnas, het vizier zorgvuldig nedergelaten. De somberheid zijner uitrusting verminderde nog het ontzag dat zijne hooge gestalte inboezemde. Een breed purperen lint, pertig rond het zwaard gestrikt, was het eenigste voorwerp wiens levendige kleur bij de duisterheid van zijnen doesch afstak.

Wie mocht die geheimzinnige ridder wezen ? Waarom die zwarte uitrusting ! Twee punten die uitnemend de nieuwsgierigheid der drie jonkvrouwen kittelden.

Na een lang en zorgvuldig onderzoek :

—Mij dunkt, sprak Clotildis van Oud-Mooreghem, ik herken op zijn schild de wapenen van het huis van Wortegem.

— Hoe ! dat zou de jonge Lambrecht zijn ? riepen beide anderen. Wat mag hem toch op het harte liggen, om zoo droevig uitgerust naar dit heerlijk feest te komen ?

— Wie weet het, sprak Clotildis. Voor mij, ik geloof dat de liefde er niet vreemd aan is.

— En waarom ? vroegen de andere, het hoofd aandachtig nader stekend.

— Heb gij dat lint niet bemerkt dat bij aan den degen draagt ? Het is voorzeker een pand der jonkvrouw zijner gedachten. Daarbij zegt men dat hij soms gansche dagen in bosschen zit, onder voorwendsel dat hij jagt. Doch, meermalen reeds heeft men hem aan den voet van eenen boom, den jachtspriet rustig nevens de zijde, vinden zitten mijmeren en droomen. Ik denk dat eene hopelooze liefde den jongen ridder foltert !

— Gij mocht wel gelijk hebben, bevestigde Judith. Herkent niemand het lint, dat om het gevest van zijn zwaard is geknoopt.

Ik herinner mij niet het ooit in de handen eener edelvrouw mijner kennis te hebben gezien.

— Wat mag hier toch zoo zijne aandacht trekken ? deed Clara bemerken. Ziet eens, hoe gestadig hij het hoofd langs hier heen it gericht.

En inderdaad Lambrecht, hield immer het oog naar de stelling op Godelieve gevestigd.

Lambrecht was juist niet zoo geheimzinnig toegekomen zoonals hij daar stond. Toen hij aankwam was het vizier opgeheven. Terstond had zijn blik Godelieve gezocht. Doch nauwelijks had hij Raas van Gavere met zijne geliefde in gesprek gezien of hij was zijne ontroering niet meester. Hij gevoelde hoe zijn spijt en zijne droefheid maar al te duidelijk in roode letters op zijn wezen geschreven stonden.

Zorgvuldig had hij zijn vizier gedaald en hij hield zich ter zijde, om door zijne makkers in zijne droeve mijmeringen niet te worden gestoord.

Godelieve had weldra den geheimzinnigen ridder bemerkt. Zij herkende terstond haar purperen lint. Doch waarom had de jonge heer van Wortegem dien treurigen somberen doesch aangetrokken ?

Godelieve riet het gemakkelijk ; daarvoor moest zij slechts haar eigen hart te raade gaan.

Blozend sloeg de maagd den blik in den schoot. Haar oog zag nog weemoediger en hoe de jonge Raas het ook aanlegde, hij kon dien zweem van droefheid van haar gelaat niet verjagen.

Lambrecht had bemerkt welken invloed hij op Godelieve maakte.

— O getrouwe maagd, neen gij hebt uwen boezemvriend niet vergeten, sprak hij gansch ontroerd tot zichzelven. Ik alleen huis als heer en meester in het hart der zeugste der vrouwen. Ah ! waarom moet een hoogmoedige vader u dwingen ! Doch moed, binnen eenige dagen snel ik ter hulp.

Lambrecht wilde zich nochtans bij de jonkvrouw niet wagen. Immers Raas of wel een lid zijner familie was gedurig aan Godelieve's zijde. Hij hield ich tevreden met haar engelachtig wezen van ver te beschouwen.

Het zedig meisjeshart Lambrecht niet aanstaren. Had hear vader haar niet met Raas van Gavere verloofd ? Haar gelaat droef treurig en het luisterrijk steekspel van graaf Boudewijn scheen weinig belangstelling in haar te verwekken.

. . . . . .

Honderde speren reeds hadden de klokkegespierde ridders op elkanders borst in stukken gestooten. Honderde malen reeds had eene geestdrijvende menigte de gelukkige overwinnaars toegejuicht.

Twee jonge ridders hadden zich vooral onderscheiden ! Raas van Gavere en Lambrecht van Loo. Al de anderen hadden voor hunne macht en hunne behendigheid moeten zwichten. Een laatste strijd moest beslissen wie van beide de eer van den dag zou behalen.

Het oog van Raas tinteide van geluk. Zich zoo onder het oog zijner verloofde mogen onderscheiden ! Oh ! ook hij nog dezen laatsten zegepraal behalen ! Oh ! mocht hij gindsche glinsterende halsketting aan den edelen kruis, die den dappersten moest beloonen, om den hals zijner Godelieve hangen !

Lambrecht bemerkte den helderen glans der vreugde die het gelaat van zijnen gelukkigen tegenstreever bestraalde. Hij rist zonder moeite te gedachten van den heer van Gavere. Lambrechts gelaat werd nog somber dan zijn oog lauwde. Niet dat hij zijnen medebinger haatte. Neen, daarvoor was Lambrecht te edelmoedig, maar hij kon het spot niet toelaatingen dat zijn hart betterde. Hij verwenschte zijn droevig lot en krampachtig zijne tanden in de handen wringende : Zoo waar ik Lambrecht, heer van Wortegem ben, morde hij tusschen de tanden, de prachtige halsketting praalt nooit op de borst mijner geliefde.

De pleghtige stond van den beslissenden kamp naakte. Eene laatste maal keek de oude Robrecht of de zadel vast op het ros lag, of het borstharnas zorgvuldig was gegespt. Aanmoedigend streelde hij den zwarten Roelant, den draver de Lambrecht bereed, en het moedig ongedulig dier bij den teugel vattende leidde hij zijnen meester aan eene der uiteinden der baan, tegenover den heer van Gavere.

Alle oogen waren op de twee jeugdige kampers gericht. Niemand kon genoeg hunne manhaftige houding, hun vurig, onversaagd uitzicht bewonderen.

Wie van beiden zou het eerlerst moeten delven, de ryke Raas of wel de koene Lambrecht ?

Gansch de vergadering was in twee partijen verdeeld.

— Ik wenschte uit gansscher harte, dat de jonge Lambrecht het stuk wonnen zou tot zijnen luisteraar. En waarlijk hij verdient het wel. Hij is de verdediger der armen en geen reiziger die niet de pulste gastvrijheid in zijn slot ontvangt.

— Ja reeds menigen zwakke heeft hij uit den strik geholpen, zegde een tweede. Ik ook, ik wensch hem alle geluk.

— Wees maar gerust, sprak een Wortegemsche tot met hoo, moed, onze jonge meester zal zich door geenen Raas van Gavere de vleugels laten tuinken.

De burgers en het kleine volk in het algemeen, hielden het voor den jongen heer van Wortegem, want hij was in Oudenaarde een zijne keurbel en rechtmapenbel wel gekend.

Het grootste deel der jonsvrouwen hielden insgelijks naar Lambrechts zijde. Zij konden het den heer van Gavere met vergeven, boven hem de schoone, deugdzame Godelieve van Schoorisse te hebben voorgekozen.

De jonge ridders integenheel waren meestal Raasgezigen. Zij wenschten dat de jongeling den kostsijken halsband mocht verwerven en dien onder het algemeen handgekap aan den hals zijner verloofde mocht hangen.

— Wat zou de jongen gelusting zijn, merkte een jonge ridder met vurige oogen. Mocht hij zoo in het zicht zijner geliefde boven allen de kroon spannen.

— Het zal toch wel moeitte kosten, sprak een tweede. De heeren van Wortegem waren nooit gemakkelijke tegenstrevers.